

32002L0020

L 108/21

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

24.4.2002

DIREKTIVA 2002/20/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 7. marca 2002
o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Rezultati javnega posvetovanja o pregledu regulativnega okvira za elektronske komunikacije iz leta 1999, kot se odražajo v sporočilu Komisije z dne 26. Aprila 2000, in ugotovitve, o katerih je poročala Komisija v svojih sporočilih o petem in šestem poročilu o izvajanju paketa telekomunikacijske regulative, so potrdili potrebo po bolj usklajeni in manj zahtevni ureditvi dostopa do trga za elektronska komunikacijska omrežja in storitve v celotni Skupnosti.
- (2) Konvergenca različnih elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ter njihovih tehnologij zahteva vzpostavitev sistema odobritve, ki bo na podoben način veljal za vse primerljive storitve, ne glede na uporabljene tehnologije.
- (3) Cilj te direktive je oblikovati pravni okvir za zagotovitev proste ponudbe elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, vendar samo ob upoštevanju pogojev, ki so določeni v tej direktivi, in vseh omejitev v skladu s členom 46(1) Pogodbe, zlasti ukrepov glede javnega reda, javne varnosti in javnega zdravja.
- (4) Ta direktiva vključuje odobritve za vsa elektronska komunikacijska omrežja in storitve, ne glede na to, ali so na voljo javnosti ali ne. To je pomembno zato, da se obema

skupinama izvajalcev zagotovi, da lahko izkoristita objektivne, transparentne, nediskriminacijske in sorazmerne pravice, pogoje in postopke.

- (5) Ta direktiva se uporablja samo za podelitev pravic uporabe radijskih frekvenc, kadar taka uporaba vključuje zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja ali storitve, navadno za plačilo. Lastna uporaba radijske terminalne opreme, ki temelji na uporabnikovi neekskluzivni uporabi posebnih radijskih frekvenc in ni povezana z gospodarsko dejavnostjo, na primer uporaba občanskega pasu (CB) s strani radioamaterjev, ne pomeni zagotavljanja elektronskega komunikacijskega omrežja ali storitve in zato ni zajeta v to direktivo. Taka uporaba je zajeta v direktivo 1999/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 1999 o radijski opremi in telekomunikacijski terminalski opremi ter medsebojnem priznavanju njihove skladnosti ⁽⁴⁾.
- (6) Določbe glede prostega pretoka sistemov s pogojnim dostopom in proste ponudbe zaščitenih storitev, ki temeljijo na takih sistemih, so predpisane v direktivi 98/84/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 1998 o pravnem varstvu storitev, ki temeljijo na pogojnem dostopu ali so njegov sestavni del ⁽⁵⁾. Zato odobritve za take sisteme in storitve ni treba urejati s to direktivo.
- (7) Za odobritev zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev naj se uporablja najmanj zahteven sistem izdajanja odobritev, da bi se pospešil razvoj novih elektronskih komunikacijskih storitev ter vseevropskih komunikacijskih omrežij in storitev, ponudnikom storitev in potrošnikom omogočilo, da izkoristijo ekonomijo obsega na enotnem trgu.
- (8) Ti cilji se lahko najboljše dosežejo s splošno odobritvijo za vsa elektronska komunikacijska omrežja in storitve, za katero se ne zahteva posebna odločba ali upravni akt nacionalnega regulativnega organa, vse postopkovne zahteve pa so omejene samo na uradno obvestilo. Kadar države članice od ponudnikov elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev zahtevajo uradno obvestilo o

⁽¹⁾ UL C 365 E, 19.12.2000, str. 230 in UL C 270 E, 25.9.2001, str. 182.

⁽²⁾ UL C 123, 25.4.2001, str. 55.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 1. marca 2001 (UL C 277, 1.10.2001, str. 116), skupno stališče Sveta z dne 17. septembra 2001 (UL C 337, 30.11.2001, str. 18) in Sklep Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2001 (še ni objavljen v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 14. februarja 2002.

⁽⁴⁾ UL L 91, 7.4.1999, str. 10.

⁽⁵⁾ UL L 320, 28.11.1998, str. 54.

začetku izvajanja njihove dejavnosti, lahko zahtevajo tudi dokazilo o uradnem obvestilu z zakonsko priznanim poštnim ali elektronskim potrdilom o prejemu tega obvestila. Tako potrdilo prejema obvestila naj nikakor ne bo upravni akt nacionalnega regulativnega organa, ki mu je treba poslati uradno obvestilo, niti naj se ta akt za tako obvestilo ne zahteva.

(9) V take odobritve je treba izrecno vključiti pravice in obveznosti podjetij iz splošnih odobritev, da se v celotni Skupnosti zagotovijo enaki konkurenčni pogoji in omogočijo čezmejna pogajanja o medomrežnem povezovanju javnih komunikacijskih omrežij.

(10) Splošna odobritev daje podjetjem, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve za javnost, pravico, da se pogajajo o medsebojnem povezovanju pod pogoji iz direktive 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medsebojnem povezovanju (Direktiva o dostopu) ⁽¹⁾. Podjetja, ki ne zagotavljajo elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev za javnost temveč za druge uporabnike, se lahko pogajajo o medsebojnem povezovanju pod komercialnimi pogoji.

(11) Podelitev posebnih pravic utegne biti še naprej potrebna za uporabo radijskih frekvenc in števil iz državnega načrta številčenja, vključno s skrajšanimi kodami. Pravice uporabe števil se lahko razdelijo tudi na podlagi evropskega načrta številčenja, vključno na primer z virtualno deželno kodo „3883“, ki je bila dodeljena državam članicam Evropske konference poštnih in telekomunikacijskih uprav (CEPT). Te pravice uporabe naj bodo omejene samo, kadar je to neizogibno z vidika pomanjkanja radijskih frekvenc in potrebe po zagotovitvi njihove učinkovite uporabe.

(12) Ta direktiva ne posega v odločitev o tem, ali se radijske frekvence dodelijo neposredno ponudnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali subjektom, ki ta omrežja ali storitve uporabljajo. Taki subjekti so lahko ponudniki radijskih ali televizijskih radiodifuzijskih vsebin. Brez poseganja v posebna merila in postopke, ki so jih sprejele države članice za podelitev pravic uporabe radijskih frekvenc ponudnikom storitev radijskih ali televizijskih radiodifuzijskih vsebin, da bi izpolnile cilje v splošnem interesu v skladu z zakonodajo Skupnosti, naj bo postopek za dodelitev radijskih frekvenc vedno objektivni, transparenten, nediskriminacijski in sorazmeren. V skladu

s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti naj bodo vse nacionalne omejitve pravic, ki jih zagotavlja člen 49 Pogodbe, objektivno utemeljene, sorazmerne in naj ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseg ciljev v splošnem interesu, kot so to opredelile države članice v skladu z zakonodajo Skupnosti. Odgovornost za skladnost s pogoji, povezanimi s pravico uporabe radijske frekvence, in ustreznimi pogoji, povezanimi s splošno odobritvijo, naj ima v vsakem primeru podjetje, ki mu je bila pravica uporabe radijske frekvence podeljena.

(13) Države članice lahko kot del postopka reševanja vloge za podelitev pravic uporabe radijske frekvence preverijo, ali bo prosilec lahko izpolnil pogoje, ki so s takimi pravicami povezani. Zato lahko od prosilca zahtevajo, da predloži potrebne informacije, s katerimi dokaže svojo sposobnost izpolnjevanja teh pogojev. Če prosilec teh informacij ne predloži, se lahko vloga za podelitev pravic uporabe radijske frekvence zavrne.

(14) Od držav članic se niti ne zahteva niti se jim ne prepreči, da podelijo pravice uporabe števil iz državnega načrta številčenja ali pravice do vgradnje naprav v podjetjih, ki niso ponudniki elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev.

(15) Pogoji, ki so lahko povezani s splošno odobritvijo in posebnimi pravicami uporabe, naj bodo omejeni na tisto, kar je nujno potrebno za zagotovitev skladnosti z zahtevami in obveznostmi po zakonodaji Skupnosti in državni zakonodaji, usklajeni z zakonodajo Skupnosti.

(16) Pri elektronskih komunikacijskih omrežjih in storitvah, ki se ne zagotavljajo za javnost, je primerno, da je pogojev, ki se določijo, manj in da so manj strogi v primerjavi s pogoji, utemeljenimi za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, ki se zagotavljajo za javnost.

(17) Posebne obveznosti, ki se lahko naložijo ponudnikom elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v skladu z zakonodajo Skupnosti zaradi njihove znatne tržne moči, kot je opredeljeno v direktivi 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) ⁽²⁾, naj se naložijo ločeno od splošnih pravic in obveznosti iz splošne odobritve.

(18) Splošna odobritev naj vsebuje samo pogoje, ki so značilni za področje elektronskih komunikacij. Zanj naj ne veljajo pogoji, ki se že uporabljajo na podlagi druge obstoječe

⁽¹⁾ Glej UL L 108, 24.4.2002, str. 7

⁽²⁾ Glej UL L 108, 24.4.2002, str. 33

- nacionalne zakonodaje, ki ni značilna za področje elektronskih komunikacij. Vendar lahko nacionalni regulativni organi obvestijo obratovalce omrežij in ponudnike storitev o drugi zakonodaji, ki je povezana z njihovo poslovno dejavnostjo, na primer z napoliti na svojih spletnih straneh.
- (19) Zahteva za objavo odločb o podelitvi pravic uporabe frekvenc ali številke se lahko izpolni tako, da so odločbe dostopne javnosti na spletni strani.
- (20) Eno podjetje, na primer obratovalec kableskega omrežja, lahko ponudi elektronsko komunikacijsko storitev, na primer prenos televizijskih signalov, in storitve, ki niso zajete v to direktivo, na primer komercializacijo ponudbe storitev zvočnih ali televizijskih radiodifuzijskih vsebin, zato se lahko temu podjetju naložijo dodatne obveznosti v zvezi z njegovo dejavnostjo ponudnika ali distributerja vsebin v skladu z drugimi določbami, ne z določbami iz te direktive, ne da bi to posegalo v seznam pogojev iz priloge k tej direktivi.
- (21) Pri podelitvi pravic uporabe radijskih frekvenc, številke ali pravic do vgradnje naprav lahko ustrezni organi obvestijo podjetja, katerim take pravice podeljujejo, o ustreznih pogojih v splošni odobritvi.
- (22) Kadar je povpraševanje po radijskih frekvencah v določenem območju večje od njihove razpoložljivosti, naj se upoštevajo ustrezni in transparentni postopki za dodelitev takih frekvenc, da bi se preprečila vsaka diskriminacija in optimizirala uporaba teh pičlih virov.
- (23) Nacionalni regulativni organi naj zagotovijo, da se pri določitvi meril za konkurenčne ali primerjalne izbiralne postopke izpolnijo cilji iz člena 8 direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva). Zato ne bi bilo v nasprotju s to direktivo, če bi uporaba objektivnih, nediskriminacijskih in sorazmernih izbiralnih meril za pospeševanje razvoja konkurence povzročila izključitev nekaterih podjetij iz konkurenčnega ali primerjalnega izbiralnega postopka za določeno radijsko frekvenco.
- (24) Kadar se na evropski ravni sprejme dogovor o usklajeni dodelitvi radijskih frekvenc določenim podjetjem, naj države članice take dogovore dosledno izvajajo s podeljevanjem pravic uporabe radijskih frekvenc iz državnega načrta uporabe frekvenc.
- (25) Ponudniki elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev utegnejo potrebovati potrdilo o svojih pravicah v okviru splošne odobritve za medsebojno povezovanje in o pravicah do poti, zlasti zato, da si olajšajo pogajanja z drugimi, regionalnimi ali lokalnimi, vladnimi službami ali ponudniki storitev v drugih državah članicah. Zato naj nacionalni regulativni organi izdajo podjetjem izjave, bodisi na zahtevo ali kako drugače, kot avtomatski odziv na uradno obvestilo po splošni odobritvi. Take izjave naj same po sebi ne pomenijo upravičenosti do pravic, niti naj ne bodo nobene pravice po splošni odobritvi ali pravice uporabe ali uveljavljanje takih pravic odvisni od izjave.
- (26) Kadar podjetja menijo, da njihove vloge za pridobitev pravic do vgradnje naprav niso bile obravnavane v skladu z načeli, določenimi v direktivi 2002/21/ES (Okvirna direktiva), ali kadar njihove odločbe neupravičeno zamujajo, morajo imeti pravico do pritožbe zoper odločbe ali zamude takih odločb v skladu s to direktivo.
- (27) Kazni za neizpolnjevanje pogojev iz splošne odobritve naj bodo sorazmerne s kršitvijo. Razen v izjemnih okoliščinah ne bi bilo sorazmerno, da bi se podjetju, ki ne izpolnjuje enega ali več pogojev iz splošne odobritve, začasno ali stalno odvzela pravica izvajanja elektronskih komunikacijskih storitev ali pravica uporabe radijskih frekvenc ali številke. To ne posega v nujne ukrepe, ki jih ustrezni organi držav članic morda morajo sprejeti v primeru resne ogrožitve javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja ali ekonomskih in obratovalnih interesov drugih podjetij. Ta direktiva naj tudi ne posega v nobene odškodninske zahtevke, ki jih podjetja po domači zakonodaji vložijo eno proti drugemu.
- (28) Zavezovanje ponudnikov storitev k poročanju in obveščanju lahko pomeni oviro za podjetje in za zadevni nacionalni regulativni organ. Take obveznosti naj bodo zato sorazmerne, objektivno utemeljene in omejene na tisto, kar je nujno potrebno. Ni treba zahtevati sistematičnega in rednega dokazovanja skladnosti z vsemi pogoji iz splošne odobritve ali pripadajočih pravic uporabe. Podjetja imajo pravico vedeti, za kakšen namen se bodo uporabljale informacije, ki naj bi jih podjetja posredovala. Posredovanje informacij naj ne bo pogoj za dostop na trg. Za statistične namene se lahko uradno obvestilo zahteva od ponudnikov elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, ko prenehajo opravljati svojo dejavnost.

- (29) Ta direktiva naj ne posega v obveznosti držav članic po zagotavljanju katerih koli informacij, ki so potrebne za varovanje interesov Skupnosti v smislu mednarodnih sporazumov. Ta direktiva naj tudi ne posega v obveznosti poročanja po zakonodaji, ki ni specifična za področje elektronskih komunikacij, na primer konkurenčno pravo.
- (30) Ponudnikom elektronskih komunikacijskih storitev se lahko naložijo upravne pristojbine za financiranje dejavnosti nacionalnega regulativnega organa pri upravljanju odobritvenega sistema in za podeljevanje pravic uporabe. Take pristojbine naj bodo omejene na zneske za kritje dejanskih upravnih stroškov za te dejavnosti. Zato naj se pri prihodkih in izdatkih nacionalnih regulativnih organov poskrbi za transparentnost z vsakoletnim poročanjem o skupni vsoti zbranih pristojbin in nastalih upravnih stroškov. Tako bodo lahko podjetja preverila uravnoteženost upravnih stroškov in pristojbin.
- (31) Sistemi za upravne pristojbine naj ne izkrivljajo konkurence ali ustvarjajo ovir za vstop na trg. S splošnim odobritvenim sistemom ne bo več mogoče posameznim podjetjem nalagati upravnih stroškov in s tem pristojbin, razen za podelitev pravic uporabe števil, radijskih frekvenc in pravic do vgradnje naprav. Vse veljavne upravne pristojbine naj bodo v skladu z načeli sistema splošne odobritve. Primer pravične, preproste in transparentne alternative za merila določanja pristojbin bi lahko bil prihodkovno naravnani delitveni ključ. Kadar so upravne pristojbine zelo nizke, bi lahko bile primerne tudi pavšalne dajatve ali dajatve, ki so sestavljene na podlagi pavšala in prometa.
- (32) Poleg upravnih pristojbin se lahko zaračunavajo tudi pristojbine za uporabo radijskih frekvenc in števil, s čimer bi se zagotovila optimalna uporaba takih virov. Take pristojbine naj ne ovirajo razvoja inovativnih storitev in konkurence na trgu. Ta direktiva ne posega v namen, za katerega se uporabljajo pristojbine za pravice uporabe. Te pristojbine se lahko na primer uporabljajo za financiranje dejavnosti nacionalnih regulativnih organov, ki jih ni mogoče kriti z upravnimi pristojbinami. Kadar so pri konkurenčnih ali primerjalnih izbiralnih postopkih pristojbine za pravice uporabe radijskih frekvenc sestavljene izključno ali delno iz enkratnega zneska, naj se z režimom plačevanja zagotovi, da se zaradi teh pristojbin v praksi ne izbira na podlagi meril, ki niso povezana s ciljem zagotavljanja optimalne uporabe radijskih frekvenc. Komisija lahko redno objavlja primerjalne študije v zvezi z najboljšo prakso za dodeljevanje radijskih frekvenc, dodeljevanje števil ali podeljevanje pravic do poti.
- (33) Države članice lahko spremenijo pravice, pogoje, postopke, dajatve in pristojbine, ki so povezani s splošnimi odobritvami in pravicami uporabe, če je to objektivno utemeljeno. O teh dajatvah je treba pravilno in pravočasno obvestiti vse zainteresirane stranke, ki naj dobijo ustrezno priložnost, da izrazijo svoja stališča o takih spremembah.
- (34) Za transparentnost se zahteva, da imajo ponudniki storitev, potrošniki in druge zainteresirane stranke preprost dostop do vseh informacij o pravicah, pogojih, postopkih, dajatvah, pristojbinah in odločitvah glede zagotavljanja elektronskih komunikacijskih storitev, pravic uporabe radijskih frekvenc in števil, pravic do vgradnje naprav, državnih načrtov uporabe frekvenc in državnih načrtov številčenja. Nacionalni regulativni organi imajo pomembno nalogo pri zagotavljanju takih informacij in njihovem sprotnem dopolnjevanju. Kadar take pravice urejajo druge vladne službe, naj si nacionalni regulativni organi prizadevajo ustvariti uporabniku prijazen instrument za dostop do informacij glede takih pravic.
- (35) Komisija naj nadzoruje pravilno delovanje enotnega trga na podlagi državnih režimov odobritev po tej direktivi.
- (36) Za doseg sočasnega začetka uporabe vseh elementov novega regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij je pomembno, da proces prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo in usklajevanje obstoječih licenc z novimi predpisi potekata hkrati. Vendar lahko države članice v posebnih primerih, v katerih bi se zaradi zamenjave odobritev, ki veljajo na datum začetka veljavnosti te direktive, s splošno odobritvijo in individualnimi pravicami uporabe v skladu s to direktivo povečale obveznosti za ponudnike storitev, ki obratujejo po veljavni odobritvi, ali zmanjšale njihove pravice, izkoristijo možnost dodatnih devet mesecev od datuma začetka uporabe te direktive za usklajevanje takih licenc, če to nima negativnega učinka na pravice in obveznosti drugih podjetij.
- (37) V določenih okoliščinah bi lahko odprava pogoja za odobritev glede dostopa do elektronskih komunikacijskih omrežij povzročila resne težave za eno ali več podjetij, ki so imela korist od tega pogoja. V takih primerih lahko Komisija na zahtevo države članice odobri nadaljnje prehodne ureditve.

(38) Ker države članice ne morejo v celoti doseči ciljev predlaganih ukrepov, in sicer uskladitve in poenostavitve predpisov in pogojev glede odobritve za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev, in se zato ti cilji zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz tega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg te ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. Cilj te direktive je vzpostavitev notranjega trga elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev z uskladitvijo in poenostavitvijo predpisov in pogojev za odobritve, s čimer bi se omogočilo zagotavljanje teh omrežij in storitev v celotni Skupnosti.

2. Ta direktiva se uporablja za odobritve za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev.

Člen 2

Opredelitve

1. V tej direktivi se uporablja opredelitev pojmov iz člena 2 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

2. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „splošna odobritev“ pomeni pravni okvir, ki ga določi država članica ter se z njim v skladu s to direktivo zagotovijo pravice za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev in določijo obveznosti, značilne za to področje, ki utegnejo veljati za vse ali določene vrste elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev;
- (b) „škodljivo motenje“ pomeni motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki kako drugače resno ogroža, ovira ali nenehno prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi predpisi Skupnosti ali nacionalnimi predpisi.

Člen 3

Splošna odobritev za elektronska komunikacijska omrežja in storitve

1. Države članice zagotavljajo prosto ponudbo elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ob upoštevanju pogojev iz te

direktive. Zato države članice ne preprečijo podjetju zagotavljanja elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, razen kadar je to potrebno iz razlogov, ki so določeni v členu 46(1) Pogodbe.

2. Za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali elektronskih komunikacijskih storitev lahko velja samo splošna odobritev, ne da bi to posegalo v posebne obveznosti iz člena 6(2) ali v pravice uporabe iz člena 5. Od zadevnega podjetja se lahko zahteva, da predloži uradno obvestilo, ne zahteva pa se, da pred uveljavljanjem pravic, ki izhajajo iz te odobritve, od nacionalnega regulativnega organa pridobi izrecno odločbo ali drugi upravni akt. Podjetje lahko po uradnem obvestilu, če se to zahteva, začne z opravljanjem dejavnosti, po potrebi ob upoštevanju določb o pravicah uporabe iz členov 5, 6 in 7.

3. V uradnem obvestilu iz odstavka 2 se zahtevata samo ena izjava, ki jo da pravna ali fizična oseba nacionalnemu regulativnemu organu o tem, da namerava začeti z zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, in predložitev minimalnih informacij, ki so potrebne, da lahko nacionalni regulativni organ vodi evidenco ali seznam ponudnikov elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Te informacije morajo biti omejene na tiste, ki so potrebne za identifikacijo ponudnika, to so na primer matične številke podjetij, kontaktne osebe ponudnika, naslov ponudnika, kratek opis omrežja ali storitve in predvideni datum začetka opravljanja dejavnosti.

Člen 4

Minimalni seznam pravic, ki izhajajo iz splošne odobritve

1. Podjetja, pooblaščenca v skladu s členom 3, imajo pravico, da:

- (a) zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in storitve,
- (b) zahtevajo obravnavo svoje vloge glede pravic, ki so potrebne za vgradnjo naprav, v skladu s členom 11 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

2. Če taka podjetja zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve za javnost, imajo s splošno odobritvijo tudi pravico, da:

- (a) se pod pogoji Direktive 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) in v skladu z njo z drugimi ponudniki javnosti dostopnih komunikacijskih omrežij in storitev, zajetih v splošni

odobritvi, izdani kjer koli v Skupnosti, pogajajo o medsebojnem povezovanju in, če je to primerno, od njih pridobijo dostop ali medsebojno povezavo;

- (b) da v skladu z Direktivo 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov do elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o univerzalni storitvi) ⁽¹⁾ dobijo priložnost, da so imenovana za zagotavljanje različnih elementov univerzalne storitve in/ali pokrivanje različnih delov nacionalnega ozemlja.

Člen 5

Pravice uporabe radijskih frekvenc in števil

1. Če je le mogoče, države članice ne pogojujejo uporabe radijskih frekvenc s podelitvijo individualnih pravic uporabe, zlasti kadar je tveganje škodljivega motenja zanemarljivo, temveč vključijo pogoje za uporabo takih radijskih frekvenc v splošno odobritev.

2. Če je treba podeliti individualne pravice uporabe za radijske frekvence in številke, države članice take pravice na zahtevo podelijo vsakemu podjetju, ki zagotavlja ali uporablja omrežja ali storitve na podlagi splošne odobritev, vendar ob upoštevanju določb členov 6, 7 in 11(1)(c) te direktive in vseh drugih predpisov, ki zagotavljajo učinkovito uporabo teh virov v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

Take pravice uporabe se podeljujejo z odprtimi, transparentnimi in nediskriminacijskimi postopki, ne da bi to posegalo v posebna merila in postopke, ki so jih sprejele države članice za podelitev pravic uporabe radijskih frekvenc ponudnikom storitev radijskih ali televizijskih radiodifuzijskih vsebin, s čimer bi bili izpolnjeni cilji splošnega interesa v skladu z zakonodajo Skupnosti. Pri podeljevanju pravic uporabe države članice v skladu s členom 9 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva) opredelijo, ali in pod kakšnimi pogoji se lahko te pravice na pobudo imetnika pravice prenesejo za radijske frekvence. Kadar države članice podelijo pravice uporabe za omejeno časovno obdobje, mora biti čas trajanja primeren za zadevno storitev.

3. Nacionalni regulativni organ sprejme, sporoči in objavi odločbe o pravicah uporabe čim prej po prejemu popolne vloge, in sicer v treh tednih za številke, ki so bile razporejene za posebne namene v okviru državnega načrta številčenja, v šestih tednih pa

za radijske frekvence, ki so bile razporejene za posebne namene v okviru državnega frekvenčnega načrta. Drugi rok ne posega v noben veljavni mednarodni sporazum v zvezi z uporabo radijskih frekvenc ali orbitalnih leg.

4. Kadar se po posvetovanju z zainteresiranimi strankami v skladu s členom 6 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva) sklene, da je treba pravice uporabe števil z izrednim gospodarskim pomenom podeliti s konkurenčnimi ali primerjalnimi izbiralnimi postopki, lahko države članice podaljšajo najdaljši rok treh tednov še za največ tri tedne.

Za konkurenčne ali primerjalne izbirne postopke za radijske frekvence se uporablja člen 7.

5. Države članice ne omejujejo števila pravic uporabe, ki se podelijo, razen kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovite uporabe radijskih frekvenc v skladu s členom 7.

Člen 6

Pogoji, ki veljajo za splošno odobritev in za pravice uporabe radijskih frekvenc in števil, ter posebne obveznosti

1. Za splošno odobritev za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ter pravice uporabe radijskih frekvenc in pravice uporabe števil lahko veljajo samo posamezni pogoji iz delov A, B in C iz priloge. Taki pogoji morajo biti objektivno utemeljeni glede na zadevno omrežje ali storitev, nediskriminacijski, sorazmerni in transparentni.

2. Posebne obveznosti, ki se lahko naložijo ponudnikom elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev po členih 5(1), 5(2), 6 in 8 Direktive 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) in členih 16, 17, 18 in 19 Direktive 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi) ali tistim, ki so imenovani za zagotavljanje univerzalne storitve po omenjeni direktivi, se pravno ločijo od pravic in obveznosti po splošni odobritvi. V splošni odobritvi se navedejo merila in postopki za naložitev takih posebnih obveznosti posameznim podjetjem, da se za podjetja doseže transparentnost.

3. Splošna odobritev vsebuje samo pogoje, ki so značilni za to področje in določeni v Delu A priloge, niso pa prevzeti pogoji, ki veljajo za podjetja na podlagi druge nacionalne zakonodaje.

4. Države članice ne prevzemajo pogojev splošne odobritve, kadar podelijo pravico uporabe radijskih frekvenc ali števil.

⁽¹⁾ Glej UL L 108, 24.4.2002, str. 51

Člen 7

Postopek za omejitev pravic uporabe, ki se podelijo za radijske frekvence

1. Kadar država članica ocenjuje, ali naj omeji pravice uporabe, ki se podelijo za radijske frekvence, med drugim:

- (a) skrbno pretehta potrebo po maksimiranju koristi za uporabnike in olajšanju razvoja konkurence;
- (b) da vsem zainteresiranim strankam, vključno z uporabniki in potrošniki, priložnost, da v skladu s členom 6 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva) izrazijo svoja stališča o vsaki omejitvi;
- (c) objavi vsako odločitev o omejitvi podeljevanja pravic uporabe z navedbo razlogov za to;
- (d) po določitvi postopka pozove k predložitvi vlog za podelitev pravic uporabe in
- (e) pregleda omejitve v primernih časovnih presledkih ali na utemeljeno zahtevo prizadetih podjetij.

2. Kadar država članica ugotovi, da se lahko podelijo nadaljnje pravice uporabe radijskih frekvenc, to objavi in pozove k predložitvi vlog za podelitev takih pravic.

3. Kadar je treba podelitev pravic uporabe radijskih frekvenc omejiti, države članice podelijo take pravice na podlagi izbirnih meril, ki morajo biti objektivna, transparentna, nediskriminacijska in sorazmerna. Pri vseh izbirnih merilih mora ustrezno upoštevati uresničitev ciljev člena 8 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

4. Če morajo države članice uporabiti konkurenčne ali primerjalne izbirne postopke, lahko podaljšajo najdaljši rok šest tednov iz člena 5(3) za toliko časa, kot je potrebno, vendar največ za osem mesecev, da za vse zainteresirane stranke zagotovijo pravilne, primerne, odprte in transparentne postopke.

Ti roki ne posegajo v noben veljavni mednarodni sporazum v zvezi z uporabo radijskih frekvenc in satelitsko koordinacijo.

5. Ta člen ne posega v prenos pravic uporabe radijskih frekvenc po členu 9 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

Člen 8

Usklajeno dodeljevanje radijskih frekvenc

Če je uporaba radijskih frekvenc usklajena, pogoji in postopki dostopa dogovorjeni, podjetja, ki se jim dodelijo radijske

frekvence, pa izbrana v skladu z mednarodnimi sporazumi in predpisi Skupnosti, države članice na podlagi tega podelijo pravico uporabe radijskih frekvenc. Če so v skupnem izbirnem postopku izpolnjeni vsi nacionalni pogoji, povezani s pravico uporabe zadevnih radijskih frekvenc, države članice ne naložijo nadaljnjih pogojev, dodatnih meril ali postopkov, ki bi omejevali ali spreminjali pravilno izvedbo skupne dodelitve takih radijskih frekvenc ali povzročili njeno zamudo.

Člen 9

Izjave za lažje uveljavljanje pravic do vgradnje naprav in pravic medsebojnega povezovanja

Na zahtevo podjetja izdajo nacionalni regulativni organi v enem tednu standardizirane izjave, s katerimi potrjujejo, kadar je to primerno, da je podjetje predložilo uradno obvestilo po členu 3(2), in podrobno navedejo, v kakšnih okoliščinah lahko podjetje, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja ali storitve po splošni odobritvi, zaprosi za pravice do vgradnje naprav, do pogajanja o medsebojnem povezovanju in/ali za pridobitev dostopa ali medsebojnega povezovanja, da bi mu omogočili uveljavljanje teh pravic, na primer na drugih državnih ravneh ali v odnosu do drugih podjetij. Kadar je to primerno, se lahko take izjave izdajo tudi kot avtomatični odgovor na uradno obvestilo iz člena 3(2).

Člen 10

Skladnost s pogoji splošne odobritve ali pravic uporabe in s posebnimi obveznostmi

1. Nacionalni regulativni organi lahko od podjetij, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v okviru splošne odobritve ali imajo pravice uporabe radijskih frekvenc ali števil, zahtevajo, da v skladu s členom 11 posredujejo informacije, ki so potrebne za preverjanje izpolnjevanja pogojev iz splošne odobritve ali pravic uporabe ali izpolnjevanja posebnih obveznosti iz člena 6(2).

2. Kadar nacionalni regulativni organ meni, da podjetje ne izpolnjuje enega ali več pogojev iz splošne odobritve ali pravic uporabe ali ne izpolnjuje posebnih obveznosti iz člena 6(2), podjetje obvesti o teh ugotovitvah in mu da primerno priložnost, da izrazi svoja stališča ali odpravi kršitve v:

— enem mesecu po uradnem obvestilu ali

— v krajšem roku, o katerem se dogovori s podjetjem ali ga nacionalni regulativni organ določi pri ponavljajočih se kršitvah, ali

— v daljšem roku, ki ga določi nacionalni regulativni organ.

3. Če zadevno podjetje ne odpravi kršitev v roku iz odstavka 2, ustrezní organ sprejme primerne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev skladnosti. V zvezi s tem lahko države članice pooblastijo ustrezne organe, da naložijo denarne kazni, kadar je to primerno. Ukrepi in razlogi zanje se sporočijo zadevnemu podjetju v enem tednu po njihovem sprejetju, določi pa se tudi primerní rok, v katerem podjetje ukrep izpolni.

4. Ne glede na določbe odstavkov 2 in 3 lahko države članice pooblastijo ustrezní organ, da naloži podjetjem, kadar je to primerno, denarne kazni, ker niso posredovala informacij v skladu z obveznostmi po členu 11(1)(a) ali (b) te direktive ali členu 9 Direktive 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) v primernem roku, ki ga je določil nacionalni regulativni organ.

5. Pri resnih in ponavljajočih se kršitvah pogojev iz splošne odobritve, pravic uporabe ali posebnih obveznosti iz člena 6(2) lahko nacionalni regulativni organi preprečijo podjetju nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali začasno ali stalno odvzamejo pravice uporabe, če ukrepi, namenjeni zagotovitvi skladnosti iz odstavka 3 tega člena, niso bili izpolnjeni.

6. Ne glede na določbe odstavkov 2, 3 in 5 lahko ustrezní organ, če ima dokaze o kršitvi pogojev iz splošne odobritve, pravic uporabe ali posebnih obveznosti iz člena 6(2), ki pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje ali bo drugim izvajalcem ali uporabnikom elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev povzročila resne gospodarske ali obratovalne težave, sprejme nujne začasne ukrepe za odpravo tega stanja pred sprejetjem končne odločitve. Zadevno podjetje potem dobi ustrezno priložnost, da izrazi svoje stališče in predlaga rešitve. Če je primerno, lahko ustrezní organ potrdi začasne ukrepe.

7. Podjetja imajo v skladu s postopkom iz člena 4 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva) pravico do pritožbe zoper ukrepe, sprejete po tem členu.

Člen 11

Informacije, ki se zahtevajo po splošni odobritvi, za pravice uporabe in za posebne obveznosti

1. Brez poseganja v obveznosti obveščanja in poročanja po nacionalni zakonodaji, razen po splošni odobritvi, lahko nacionalni regulativni organi od podjetij zahtevajo samo, da v okviru

splošne odobritve, za pravice uporabe ali posebne obveznosti iz člena 6(2) posredujejo informacije, ki so sorazmerne in objektivno utemeljene za:

- (a) sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja pogojev 1 in 2 Dela A, pogoja 6 Dela B in pogoja 7 Dela C priloge ter izpolnjevanja obveznosti iz člena 6(2).
- (b) posamično preverjanje izpolnjevanja pogojev iz priloge, če je prispela pritožba ali če nacionalni regulativni organ iz drugih razlogov predvideva, da pogoj ni izpolnjen, ali če nacionalni regulativni organ na lastno pobudo opravi preiskavo;
- (c) postopke za zahteve ali presojo zahtev za dodelitev pravic uporabe;
- (d) objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov;
- (e) jasno opredeljene statistične namene;
- (f) tržno analizo za namene Direktive 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) ali Direktive 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).

Informacije, omenjene v točkah (a), (b), (d), (e) in (f) prvega pododstavka, se ne smejo zahtevati pred dostopom na trg ali kot pogoj za dostop na trg.

2. Kadar nacionalni regulativni organi od podjetij zahtevajo, da posredujejo informacije, omenjene v odstavku 1, jih obvestijo o posebnem namenu, za katerega je treba te informacije uporabiti.

Člen 12

Upravne pristojbine

1. Vse upravne pristojbine, naložene podjetjem, ki zagotavljajo storitev ali omrežje na podlagi splošne odobritve, ali podjetjem, ki jim je bila dodeljena pravica uporabe:

- (a) skupaj pokrivajo samo upravne stroške, ki bodo nastali z upravljanjem, nadzorom in uveljavitvijo sheme splošnih odobritev in pravic uporabe ter posebnih obveznosti iz člena 6(2), ki lahko vključujejo stroške mednarodnega sodelovanja, usklajevanja in standardizacije, analize trga, nadzorovanja izpolnjevanja in drugega tržnega nadzora in tudi stroške regulativnih dejavnosti, ki vključujejo pripravo in uveljavitev sekundarne zakonodaje in upravnih odločb, na primer odločb o dostopu in medsebojnem povezovanju, in

(b) se naložijo posameznim podjetjem objektivno, transparentno in sorazmerno, kar zmanjša dodatne stroške upravljanja in pripadajoče dajatve na najmanjši možni obseg.

2. Kadar nacionalni regulativni organi naložijo upravne pristojbine, objavijo letni pregled svojih upravnih stroškov in skupne vsote zbranih dajatev. Na podlagi razlike med skupno vsoto dajatev in upravnih stroškov se izvedejo ustrezne prilagoditve.

Člen 13

Pristojbine za pravice uporabe in za pravice do vgradnje naprav

Države članice lahko ustreznemu organu dovolijo, da naloži pristojbine za pravice uporabe radijskih frekvenc ali števil ali za pravice do vgradnje naprav na, nad ali pod javnim ali zasebnim zemljiščem, ki odražajo potrebo po zagotovitvi optimalne uporabe teh virov. Države članice zagotovijo, da so take pristojbine objektivno utemeljene, transparentne, nediskriminacijske in sorazmerne glede na njihov predvideni namen, ter upoštevajo cilje iz člena 8 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

Člen 14

Spremembe pravic in obveznosti

1. Države članice zagotovijo, da se lahko pravice, pogoji in postopki v zvezi s splošnimi odobritvami in pravicami uporabe ali pravicami do vgradnje naprav spremenijo le v objektivno utemeljenih primerih in ob upoštevanju sorazmernosti. Namen o izvedbi takih sprememb se napove na ustrezen način, zainteresirane stranke, vključno z uporabniki in potrošniki, pa imajo na voljo dovolj dolgi rok, da izrazijo svoja stališča o predlaganih spremembah, rok pa ni krajši od štirih tednov, razen v izjemnih okoliščinah.

2. Države članice ne omejijo ali odvzamejo pravic do vgradnje naprav pred iztekom roka, za katerega so bile podeljene, razen kadar je to utemeljeno in primerno v skladu z ustreznimi nacionalnimi določbami glede odškodovanja za odvzem pravic.

Člen 15

Objava informacij

1. Države članice zagotovijo, da se vse ustrezne informacije o pravicah, pogojih, postopkih, dajevah, pristojbinah in odločitvah

glede podeljevanja splošnih odobritev in pravic uporabe objavijo in sproti dopolnjujejo na ustrezen način, s čimer se vsem zainteresiranim strankam zagotovi preprost dostop do teh informacij.

2. Če se informacije iz odstavka 1 hranijo na različnih državnih ravneh, zlasti informacije glede postopkov in pogojev o pravicah do vgradnje naprav, si nacionalni regulativni organ po najboljših močeh prizadeva, da ob upoštevanju stroškov, ki pri tem nastanejo, izdela uporabnikom prijazen pregled vseh informacij, vključno z informacijami o ustreznih državnih ravneh in odgovornih organih, s čimer bi olajšal predložitev vlog za pridobitev pravic do vgradnje naprav.

Člen 16

Pregledovalni postopki

Komisija redno pregleduje delovanje nacionalnih sistemov izdajanja odobritev in razvoj čezmejnega opravljanja storitev v Skupnosti ter o tem prvič poroča Evropskemu parlamentu in Svetu najkasneje tri leta po datumu začetka uporabe te direktive, ki je naveden v drugem pododstavku člena 18(1). Za ta namen lahko Komisija zahteva od držav članic informacije, ki jih morajo le-te predložiti brez nepotrebnega odlašanja.

Člen 17

Obstoječe odobritve

1. Države članice uskladijo odobritve, ki že obstajajo na dan začetka veljavnosti te direktive, z določbami te direktive najkasneje do datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 18(1).

2. Če se zaradi uporabe odstavka 1 zmanjšajo pravice ali povečajo obveznosti iz že obstoječih odobritev, lahko države članice podaljšajo veljavnost teh pravic in obveznosti za največ devet mesecev od datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 18(1), vendar to ne sme vplivati na pravice, ki jih imajo druga podjetja po zakonodaji Skupnosti. Države članice obvestijo Komisijo o takih podaljšanjih z navedbo razlogov zanje.

3. Kadar lahko zadevna država članica dokaže, da odprava pogoja za odobritev v zvezi z dostopom do elektronskih komunikacijskih omrežij, ki je veljal pred datumom začetka uporabe te direktive, ustvarja prevelike težave za podjetja, ki so imela odobren dostop do drugega omrežja, in če ta podjetja pred datumom začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 18(1) ne morejo skleniti novih sporazumov pod sprejemljivimi komercialnimi pogoji, lahko države članice zahtevajo začasno podaljšanje zadevnega(-ih) pogoja(-ev). Take zahteve se predložijo najkasneje do datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka člena 18(1)

z opredelitvijo pogoja(-ev) in roka, za katere se začasno podaljšanje zahteva.

Država članica obvesti Komisijo o razlogih za zahtevano podaljšanje. Komisija obravnava tako zahtevo, pri čemer upošteva posebne okoliščine v zadevni državi članici in v zadevnem(-ih) podjetju(-jih) ter potrebo po zagotovitvi skladnega regulativnega okvira na ravni Skupnosti. Odloči o tem, ali bo ugodila zahtevi ali jo bo zavrnila, v primeru odločitve za ugoditev zahteve pa tudi o obsegu in trajanju podaljšanja, ki se odobri. Komisija posreduje svojo odločbo zadevni državi članici v šestih mesecih po prejemu vloge za podaljšanje. Take odločbe se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 18

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 24. julija 2003. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Te ukrepe uporabljajo od 25. julija 2003 dalje.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva, in vse nadaljnje spremembe teh predpisov.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 20

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 7. marca 2002

Za Evropski parlament

Predsednik

P. COX

Za Svet

Predsednik

J. C. APARICIO

PRILOGA

Pogoji, naštetih v tej prilogi, sestavljajo seznam vseh možnih pogojev, ki se lahko navezujejo na splošne odobritve (Del A), pravice uporabe radijskih frekvenc (Del B) in pravice uporabe števil (Del C), kot je navedeno v členu 6(1) in členu 11(1)(a).

A. Pogoji, ki se lahko navezujejo na splošno odobritev

1. Finančni prispevki za financiranje univerzalne storitve v skladu z Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
2. Upravne pristojbine v skladu s členom 12 te direktive.
3. Medobratovalnost storitev in medsebojno povezovanje omrežij v skladu z Direktivo 2002/19/ES (Direktiva o dostopu).
4. Dostopnost števil iz državnega načrta številčenja za končne uporabnike, vključno s pogoji v skladu z Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
5. Okoljske zahteve in zahteve prostorskega načrtovanja ter zahteve in pogoji, povezani z dodelitvijo dostopa do javnega ali zasebnega zemljišča ali z njegovo uporabo, ter pogoji, povezani s kolokacijo in souporabo naprav v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva), vključno z, če je to primerno, vsemi finančnimi ali tehničnimi jamstvi, ki so potrebna za zagotovitev pravilnega izvajanja infrastrukturnih del.
6. Obveznosti „prenosa“ v skladu z Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
7. Osebnih podatki in varstvo zasebnosti, ki sta značilna za področje elektronskih komunikacij, v skladu z Direktivo 97/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o obdelavi osebnih podatkov in varovanju zasebnosti v telekomunikacijskem sektorju ⁽¹⁾.
8. Predpisi o varstvu potrošnikov, ki so značilni za področje elektronskih komunikacij, vključno s pogoji v skladu z Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
9. Omejitve v zvezi s prenosom nezakonitih vsebin v skladu z Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja, na notranjem trgu ⁽²⁾, in omejitve v zvezi s prenosom škodljivih vsebin v skladu s členom 2a(2) Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o uskladitvi nekaterih določb zakonov ali drugih predpisov v državah članicah v zvezi z opravljanjem dejavnosti televizijske radiodifuzije ⁽³⁾.
10. Informacije, ki jih je treba zagotoviti po priglasitvenem postopku v skladu s členom 3(3) te direktive in za druge namene, ki so navedeni v členu 11 te direktive.
11. Omogočanje zakonitega prestrezanja s strani pristojnih državnih organov v skladu z Direktivo 97/66/ES in Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽⁴⁾.
12. Pogoji za uporabo v času večjih elementarnih nesreč za zagotovitev komunikacij med dežurnimi službami in organi ter oddajanje najširši javnosti.
13. Ukrepi glede omejevanja izpostavljenosti najširše javnosti elektromagnetnim poljem, ki jih povzročajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z zakonodajo Skupnosti.
14. Obveznosti dostopa, razen tistih, ki so predvidene v členu 6(2) te direktive in veljajo za podjetja, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, v skladu z Direktivo 2002/19/ES (Direktiva o dostopu).

⁽¹⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 1.

⁽²⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL L 298, 17.10.1989, str. 23. Direktiva, dopolnjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 202, 30.7.1997, str. 60).

⁽⁴⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

15. Ohranitev integritete javnih komunikacijskih omrežij v skladu z Direktivo 2002/19/ES (Direktiva o dostopu) in Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi), vključno s pogoji za preprečevanje elektromagnetnega motenja med elektronskimi komunikacijskimi omrežji in/ali storitvami v skladu z Direktivo Sveta 89/336/EGS z dne 3. maja 1989 o približevanju zakonov držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo ⁽¹⁾.
16. Varnost javnih omrežij proti nedovoljenemu dostopu v skladu z Direktivo 97/66/ES.
17. Pogoji za uporabo radijskih frekvenc v skladu s členom 7(2) Direktive 1999/5/ES, če za uporabo ni treba pridobiti individualnih pravic uporabe v skladu s členom 5(1) te direktive.
18. Ukrepi, načrtovani za zagotovitev skladnosti s standardi in/ali specifikacijami iz člena 17 Direktive 2002/21/ES (Okvirna direktiva).

B. Pogoji, ki se lahko navezujejo na pravice uporabe radijskih frekvenc

1. Določitev storitve ali vrste omrežja ali tehnologije, za katero so bile dodeljene pravice uporabe frekvence, vključno, kadar je to primerno, z izključno uporabo frekvence za prenos posebne vsebine ali posebnih avdiovizualnih storitev.
2. Dejanska in učinkovita uporaba frekvenc v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva), vključno z zahtevami glede pokritosti, kadar je to primerno.
3. Tehnični in operativni pogoji, ki so potrebni za preprečevanje škodljivega motenja in za omejitev izpostavljanja najširše javnosti elektromagnetnim poljem, kadar se taki pogoji razlikujejo od tistih, ki so vključeni v splošno odobritev.
4. Najdaljši čas trajanja v skladu s členom 5 te direktive, ob upoštevanju vseh sprememb v državnem frekvenčnem načrtu.
5. Prenos pravic na pobudo imetnika pravice in pogoji za tak prenos v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva).
6. Pristojbine za uporabo v skladu s členom 13 te direktive.
7. Vse obveze, ki jih je prevzelo podjetje, ki pridobiva pravico uporabe, v konkurenčnem ali primerjalnem izbiralnem postopku.
8. Obveznosti po ustreznih mednarodnih sporazumih v zvezi z uporabo frekvenc.

C. Pogoji, ki se lahko navezujejo na pravice uporabe števil

1. Določitev storitve, za katero se uporabi številka, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z zagotavljanjem te storitve.
2. Dejanska in učinkovita uporaba števil v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva).
3. Zahteve o prenosljivosti števil v skladu z Direktivo 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
4. Obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih v javnih imenikih za namene členov 5 in 25 Direktive 2002/22/ES (Direktiva o univerzalni storitvi).
5. Najdaljši čas trajanja v skladu s členom 5 te direktive, ob upoštevanju vseh sprememb državnega načrta številčenja.
6. Prenos pravic na pobudo imetnika pravice in pogoji za tak prenos v skladu z Direktivo 2002/21/ES (Okvirna direktiva).
7. Pristojbine za uporabo v skladu s členom 13 te direktive.
8. Vse obveze, ki jih je prevzelo podjetje, ki pridobiva pravice uporabe, v konkurenčnem ali primerjalnem izbiralnem postopku.
9. Obveznosti po ustreznih mednarodnih sporazumih v zvezi z uporabo števil.

⁽¹⁾ UL L 139, 23.5.1989, str. 19. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 93/68/EGS (UL L 220, 30.8.1993, str. 1).